

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ลักษณะงานโรงแรม

โครงสร้างของโรงแรม

การโรงแรมเป็นธุรกิจที่ดำเนินการตลอดเวลา 24 ชั่วโมงต่อวัน และ 7 วันต่อสัปดาห์ ไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ บุคลากรเหล่านี้จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมดูแลเอาใจใส่ให้มาตรฐานการบริการ จึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างพนักงานในแผนกต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงแรมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุกโรงแรมจึงต้องจัดให้มีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย สายงานหรือแผนกองค์กร ลำดับการบังคับบัญชา หรือ นโยบายและระบบ รายละเอียดในการจัดการสัมภาระต่างกันขึ้นอยู่กับขนาดและมาตรฐานของโรงแรมนั้น ๆ

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงแรมอาจแบ่งเป็นได้ 6 ฝ่ายหรือแผนก คือ

1. ฝ่ายบัญชี (Accounting Department)
2. ฝ่ายห้องพัก (Room Division)
3. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Department)
4. ฝ่ายขาย (Sales Department)
5. ฝ่ายบุคคล (Personnel Department)
6. ฝ่ายช่าง (Engineering Department)

นอกจากนี้ยังมีแผนกอื่น คือ

แผนกประชาสัมพันธ์

แผนกจัดซื้อ

แผนกวิจัยการปฏิบัติงาน

ส่วนราชการทำงาน

ธุรการในกรมเป็นธุรการที่เน้นหนัก ไปในทางให้บริการ โดยเปิดบริการตลอดเวลาและไม่สามารถปฏิบัติภาระเป็นบางวันได้ ตั้งนี้จึงต้องมีพนักงานทำงานทุกวัน การทำงานของแผนกต่างของกรมจะมีเวลาทำงานลับคลาทัล 6 วัน มีวันหยุดประจำวันสำคัญเพียง 1 วัน โดยพนักงานในกรมจะหมดเวียนกันหยุด นอกจากนี้พนักงานในกรมไม่สามารถหยุดงานในวันหยุดพิเศษต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเข็มปีใหม่ ต้องไปหยุดชดเชยในวันอื่น.

เวลาการทำงานของพนักงาน ต้องทำงานเป็นแพล็ต กรมส่วนมากจะแบ่งเวลาการทำงานเป็นแพล็ต ผลัดละ 8 ชั่วโมง บางแผนกที่แบ่งเวลาการทำงานเป็น 2 แพล็ต คือ เข้ากันบ่าย แต่บางแผนกที่แบ่งเวลาทำงานเป็น 3 แพล็ต พนักงานต้องทำงานในผลัดติดตัวยก ในการจัดตารางเวลาทำงาน กรมจะกำหนดให้พนักงานมีการเปลี่ยนแพล็ตเป็นวงจรอ เช่น หุ่นเดือน ทุกลับคลาท หรืออาจมีการกำหนดเวลาให้แย่ลงไปวันต่อวัน ให้อธิบายได้

จิตรลดา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจในงานของพนักงานrogram ในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการหาข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "ความพึงพอใจในงานของพนักงานrogram ในจังหวัดเชียงใหม่" สำหรับทำการค้นคว้าแบบอิสระ ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบบสอบถามนี้ไม่มี คำตอบข้อใดถูกหรือผิด และจะไม่ผลให้กระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้เจิงขอ ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น ความรู้สึกที่เนื่องจากและเป็นความจริงมาก ที่สุดทักษะ โดยไม่จำเป็นที่คำตอบของท่านจะเหมือนกับผู้อื่น ข้อมูลที่ได้จากการท่านผู้วิจัย จะเก็บไว้เป็นความลับ และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ครับ

๑ ๒ ๓ .
เลขแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่เลือก

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สภานภาพการสมรส

- () 1. โสด
() 2. สมรส
() 3. อื่น ๆ (หม้าย, หย่าร้าง, แยกกันอยู่)

4. ระดับการศึกษา

- () 1. ต่ำกว่า ม.3
() 2. ม.3 หรือ เทียบเท่า
() 3. ม.6 หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า
() 4. ปวส. หรือ อนปริญญา หรือเทียบเท่า
() 5. ตั้งแต่ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป

5. ระยะเวลาการทำงานในองค์กรปัจจุบัน.....ปี

6. ระดับตัวแหน่งงาน

- () 1. พนักงานระดับบุพิหาร ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายหรือแผนก,
รอง/ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก, หัวหน้าพนักงาน
() 2. พนักงานระดับปฏิบัติการ ได้แก่ พนักงานทั่วไป

7. รายได้ (เงินเดือน, ค่าล่วงเวลา, โบนัส, กิป และอื่นๆ ได้รับ) โดยเฉลี่ย..... บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจในงาน

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และพิจารณาว่าท่านรู้สึกพึงพอใจในเรื่องมีมากน้อยเพียงใด
และเขียนเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านพอใจในผลงานที่ทำผ่านมาเพียงใด
2. ท่านพอใจในการมีส่วนร่วมในการทำงานของ หน่วยงานให้สำเร็จลุล่วงเพียงใด
3. ท่านพอใจในการได้ใช้ความสามารถแก่ไปปัญหา ที่เกิดขึ้นในการทำงานเพียงใด
4. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานให้ เสร็จพัฒนาเป้าหมายที่วางไว้เพียงใด
5. ท่านพอใจในการได้รับคำชมเชยในผลงานที่ทำ เพียงใด.....
6. ท่านพอใจในการได้รับความเชื่อถือในความ สามารถเพียงใด.....
7. ท่านพอใจในการที่บุคคลต่างๆ ในหน่วยงานให้ ความสำคัญในตัวท่าน เพียงใด
8. ท่านพอใจต่อการที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับใน หน้าที่เพียงใด.....
9. ท่านพอใจในปริมาณภาระงานที่รับผิดชอบเพียงใด
10. ท่านพอใจในความท้าทาย น่าสนใจของงาน ที่ทำอยู่เพียงใด.....

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. งานที่ทำน้ำอยู่ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
12. ท่านพอใจในงานที่ทำอยู่ว่าตรงกับความต้องการ ของท่านเพียงใด
13. ความเหนาะสมของอ่านใจได้รับกับความรับผิดชอบ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
14. งานที่ทำนั้นรับผิดชอบมีสระในการตัดสินใจ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
15. การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่ทำนั่นร่วม รับผิดชอบ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
16. ความสำคัญของงานที่รับผิดชอบอยู่ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
17. โอกาสที่จะได้เพิ่มพนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ในภารกิจงาน เช่น ได้เข้ารับ การฝึกอบรม ด้านงาน เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
18. โอกาสที่จะก้าวไปในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
19. ท่านพอใจกับโอกาสที่จะได้รับการชั้นเงินเดือน ตามความสามารถเพียงใด
20. ความยุติธรรมของหลักเกณฑ์การประเมินผลการ ทำงานในหน่วยงาน เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
21. ท่านพอใจในนโยบายของหน่วยงาน เพียงใด
22. ท่านพอใจในความล่องตัวของการติดต่อ ประสานงานในทางปฏิบัติเพียงใด
23. ท่านพอใจในระบบ ที่ตอบการทำงานของ หน่วยงานเพียงใด
24. ท่านพอใจในระเบียบข้อบังคับ วิธีการทำงาน ที่องค์กรกำหนดไว้ เพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25. ท่านพอใจในความอบอุ่นตามวิธีการปักครองของผู้บังคับบัญชาเพียงใด
26. ท่านพอใจในการติดตาม รับผิดชอบงานของผู้บังคับบัญชาเพียงใด
27. ท่านพอใจในการยอมรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเพียงใด
28. ท่านพอใจในความยัติธรรม ในการทำงานของผู้บังคับบัญชาเพียงใด
29. ท่านพอใจในความร่วมมือในการทำงานที่ได้รับจากบุคคลต่างๆ ในหน่วยงานเพียงใด
30. ท่านพอใจในความจริงใจของบุคคลต่างๆ ในหน่วยงานเพียงใด
31. ท่านพอใจในความช่วยเหลือที่ได้รับจากบุคคลต่างๆ ในหน่วยงานเมื่อท่านมีปัญหางานหรือปัญหาส่วนตัว เพียงใด
32. ท่านพอใจในความสนใจส่วนตัว เป็นกันเองของบุคคลในหน่วยงานเพียงใด
33. สภาพสถานที่ทำงาน เช่นอุณหภูมิ แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
34. ช่วงเวลาการทำงานที่องค์กรกำหนด เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
35. ความเหมาะสมของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ดูแลรักษาเป็นที่น่าพอใจเพียงใด
36. บรรยายกาศในการทำงาน เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
37. รายได้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับค่าครองชีพ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
38. รายได้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับงานที่รับผิดชอบ เป็นที่น่าพอใจเพียงใด
39. รายได้ที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่นในหน้าที่เดียวกัน เป็นที่น่าพอใจเพียงใด

ส่วนที่ 3 ข้อเส้นขอแนะนำ

ท่านต้องการให้องค์กรของท่านปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง เพื่อที่จะทำให้มีการทำงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) (กานดา พนลากาที 2530 : 42)

ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

Σx คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(กานดา พนลากาที 2530 : 71)

ใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{n \Sigma x^2 - \Sigma x^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ s คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σx คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

Σx^2 คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

จัดทำโดย อาจารย์ ดร. บัญฑิตา
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

3. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่อิสระต่อกัน

(กานดา พลสารทวี 2530 : 210-211)

มี 2 กรณี คือ กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากันและไม่เท่ากัน

- กรณีที่ความแปรปรวนของประชากรทั้งสอง ไม่เท่ากัน

$$\text{ใช้สูตร} \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1-1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 คือ จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df คือ ชั้นความเป็นอิสระ (degree of freedom)

- การนี้ความแปรปรวนของประชากรทั้งสองเท่ากัน

ในการทดสอบค่าความแปรปรวนจะใช้ความแปรปรวนร่วม
(Pool Variance) ซึ่งประมาณได้จากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สูตร $t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_p^2}{n_1} + \frac{s_p^2}{n_2}}}$

$$s_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{(n_1 - 1) + (n_2 - 1)}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_p^2 คือ ความแปรปรวนร่วม

s_1^2, s_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 คือ จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df คือ ชั้นความเป็นอิสระ (degree of freedom)

การพิจารณาขอบเขตวิกฤต

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่า t ที่เปิดตาราง ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนด

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า t ที่เปิดตาราง ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนด

- การทดสอบความแปรปรวนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

โดยการทดสอบแบบ 2 ทาง ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 (กานดา พูลาภที่ 2530 : 279)

$$\text{ใช้สูตร} \quad F = \frac{s_1^2}{s_2^2}$$

$$df_1 = n_1 - 1$$

$$df_2 = n_2 - 2$$

s_1^2, s_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 คือ จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df_1, df_2 คือ ชั้นความเป็นอิสระ (degree of freedom)

ค่า F ที่คำนวณได้มากกว่า F ที่เปิดตาราง แสดงว่า ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ถ้าค่า F ที่คำนวณได้ น้อยกว่า F ที่เปิดตาราง แสดงว่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของเคนเดลล์

(กานดา พูลาภที่ 2530 : 398-401)

$$\text{ใช้สูตร} \quad \tau(\text{Tau}) = \frac{2S}{n(n-1)} = \frac{2\Xi p - \Xi q}{n(n-1)}$$

โดยที่ $\tau(\text{Tau})$ คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของเคนเดลล์

S คือ ความแตกต่างระหว่างผลบวกของจำนวนอันดับที่สอดคล้องของ กับผลบวกของอันดับที่ไม่สอดคล้องกัน $S = \Xi p - \Xi q$

p คือ จำนวนอันดับที่ซึ่งอยู่ใต้ลงมาและมีค่าสูงกว่า

q คือ จำนวนอันดับที่ซึ่งอยู่ใต้ลงมาและมีค่าต่ำกว่า

n คือ จำนวนตัวอย่าง

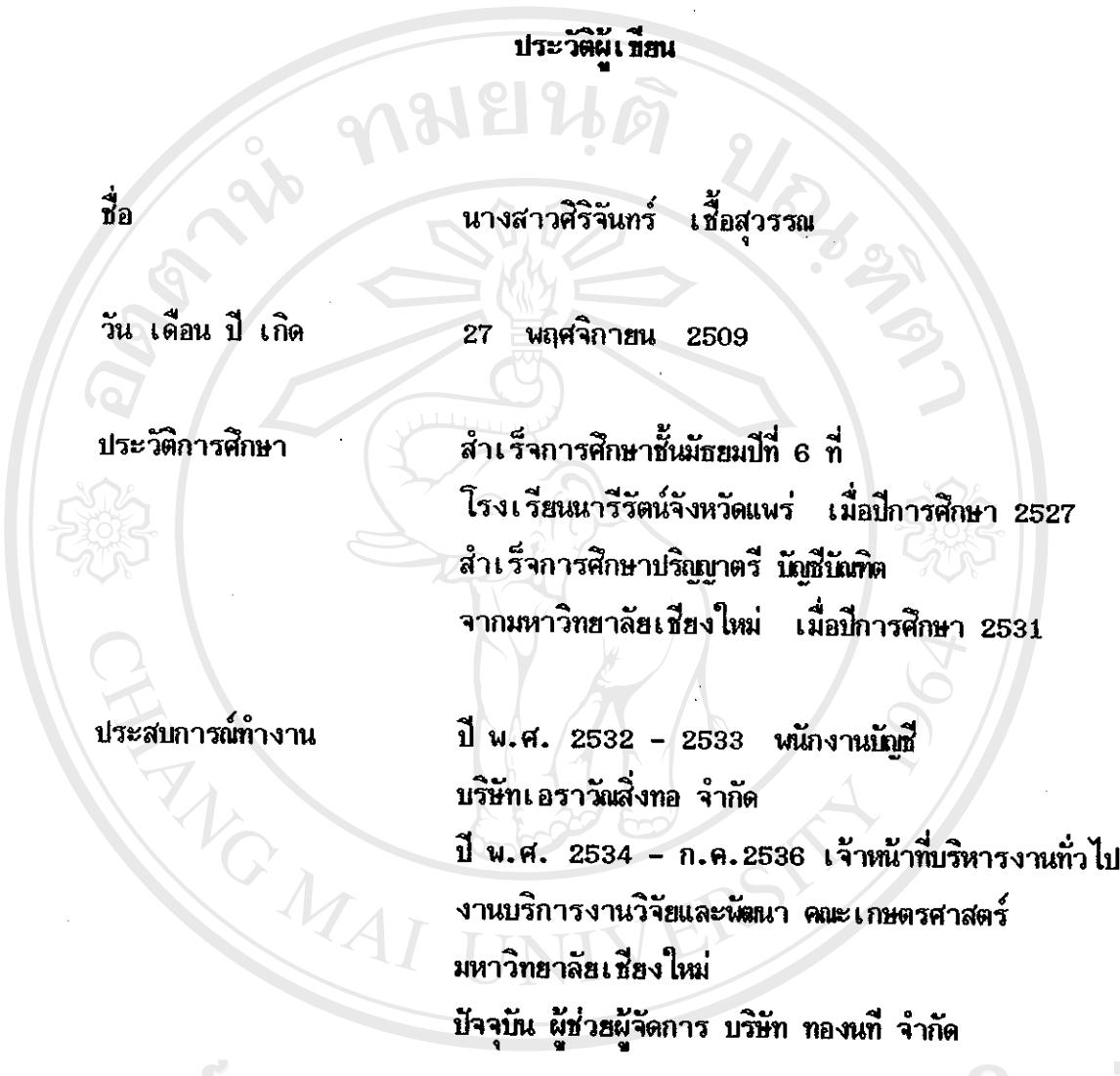
- การตีความหมาย - ถ้าค่า τ (Tau) = -1 แสดงว่าผลการจัดอันดับทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกันมากที่สุด
- ถ้าค่า τ (Tau) = 1 แสดงว่าผลการจัดอันดับทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันมากที่สุด
- ถ้าค่า τ (Tau) เข้าใกล้ 0 แสดงว่าผลการจัดอันดับทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันน้อย

การทดสอบนายสำคัญ ในการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบอันดับที่ของเคนดอล์ ถ้าขนาดตัวอย่างมีค่ามากกว่า 10 การแจกแจงของค่า τ จะใกล้เคียงการแจกแจงปกติโดย มีค่าเฉลี่ย $[E(\tau)] = 0$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $[S(\tau)]$ เท่ากับ $\frac{2(2n+5)}{9n(n-1)}$

$$Z = \frac{\tau - E(\tau)}{S(\tau)}$$

เมื่อ τ คือ สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบอันดับที่ของเคนดอล์
 $E(\tau)$ คือ ค่าเฉลี่ยของ τ
 $S(\tau)$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n คือ จำนวนตัวอย่าง

ค่า Z ที่คำนวณได้ ถ้ามากกว่าค่าที่เปิดตาราง แสดงว่ามีนายสำคัญ ณ ระดับที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ผลงานวิจัย
 ทัศนคติของผู้ให้บริการรถทัวร์ในจังหวัดเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved